

Σύντομο σημείωμα για τις σύντομες ιστορίες

Οι «αστραπιαίες ιστορίες» ή «σύντομες ιστορίες» ή «μικρές ιστορίες» ή όπως αλλιώς θέλει κανείς να μεταφράσει τον αγγλικό όρο *flash fiction*, είναι ιστορίες με τη μικρότερη δυνατή συντομία, οι οποίες όμως διατηρούν τα χαρακτηριστικά μιας ιστορίας, δηλαδή προσφέρουν έναν χαρακτήρα και ανάπτυξη πλοκής. Κάποιοι σχολιαστές τους σημειώνουν την μοναδικότητα των ιστοριών αυτών στο να κρύβουν ή να υπονοούν μία μεγαλύτερη ιστορία.

Η έκτασή τους μετριέται σε λέξεις και ξεκινούν από ιστορίες των 1000 λέξεων, των 750, των 280, των 100, των 50 κ.α. Οι ρίζες τους χάνονται στις απαρχές της γραφής και οι μύθοι του Αισώπου μπορούν για παράδειγμα να ταξινομηθούν στην κατηγορία αυτή, όπως επίσης και οι ιστορίες του Νασρεντίν Χότζα, γνωστές σε όλη την Μέση Ανατολή αλλά και τα κοάν του Ζεν στην Άπω Ανατολή.

Ανάμεσα στους γνωστούς συγγραφείς που έχουν ασχοληθεί με το είδος αυτό συγκαταλέγονται ο Τσέχωφ, ο Κάφκα, ο Μπόρχες, ο Κορτάζαρ, ο Κλαρκ, ο Μαχφούζ και άλλοι πολλοί. Η πιο γνωστή σύντομη ιστορία, περίφημη για τη συντομία της, την πύκνωση του νοήματος και της πλοκής που προσφέρει, αποδίδεται στον Χεμινγκγουέι. Σύμφωνα με μαρτυρία του Άρθουρ Κλαρκ, μία μέρα που ο Χεμινγκγουέι γευμάτιζε με φίλους του, έβαλε στοίχημα δέκα δολάρια με καθέναν από αυτούς, ότι μπορεί να γράψει μία πλήρη ιστορία χρησιμοποιώντας μόνο έξι λέξεις. Όταν το στοίχημα μπήκε, ο Χεμινγκγουέι έγραψε πάνω σε μία χαρτοπετσέτα: "*For sale: baby shoes, never worn.*" και την έδειξε σε κάθε έναν από τους έκπληκτους συνδαιτυμόνες, μαζεύοντας τα χαρτονομίσματά τους.

Και στην ελληνική λογοτεχνία και παράδοση, οι σύντομες ιστορίες δεν είναι άγνωστες. Οι μύθοι του Αισώπου που αναφέραμε πιο πάνω, τα επιγράμματα και - κυρίως - η δημοτική μας παράδοση, έχουν δώσει λαμπρά δείγματα ιστοριών της κατηγορίας αυτής.

Τέλος, σύντομες ιστορίες, με τα χαρακτηριστικά που αποδόθηκαν παραπάνω, μπορούν να εντοπιστούν κρυμμένες σε φαινομενικά άσχετα, με τη λογοτεχνία, είδη: Μια πολύ όμορφη ιστορία έρωτα ξεκινά όταν ο άντρας συναντά μια κοπέλα για πρώτη φορά: *Τα ματόκλαδά σου λάμπουν, σαν τα λούλουδα του κάμπου. Ο έρωτας του για αυτήν φουντώνει ξαφνικά: τα ματόκλαδά σου γέρνεις, νου και λογισμό μου παίρνεις. Δεν μπορεί παρά να της εξομολογηθεί τον έρωτα του: Τα ματάκια σου αδερφούλα, μου ραγίζουν την καρδούλα. Εκείνη όμως δεν θέλει, δεν υποχωρεί. Έχει μάλλον αλλού δοσμένη την καρδιά της. Και αυτό τον πληγώνει πολύ. Και της το λέει: Τα ματάκια σου να βγούνε, σαν και μένα δε θα βρούνε.* Εδώ, το κέρδος, εκτός από την λογοτεχνική τέρψη, είναι και η υπέροχη μουσική μου μεγάλου Μάρκου.

<https://www.youtube.com/watch?v=HJeB6zAsKx0>